

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน
การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน
พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยวินัยและ
การดำเนินการทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยอนุมัติของ ค.บ.ม.
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“วินัย” หมายความว่า วินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย
วินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙

“พยาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๑ ของข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่
สืบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของมหาวิทยาลัย อันเป็นประโยชน์ และเป็นผลดียิ่งต่อ
มหาวิทยาลัย ให้ถือว่าผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับความคุ้มครองพยานและอาจได้รับบำเหน็จความชอบเป็นกรณี
พิเศษ ตามประกาศนี้

ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่งจะถือว่าเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อมหาวิทยาลัย ต่อเมื่อเป็นปัจจัย
สำคัญที่ทำให้ดำเนินการทางวินัยได้ หรือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดได้ และมี
ผลทำให้สามารถประหยังบประมาณมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก หรือมีผลทำให้สามารถรักษาไว้ซึ่งระบบ
บริหารงานที่ดีโดยรวมได้

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยนั้นเสียเองหรืออาจจะถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยนั้นด้วย ไม่ให้ได้รับบำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษตามประกาศนี้

ข้อ ๕ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งอาจจะถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับผู้ปฏิบัติงานอื่นในมหาวิทยาลัย ถ้าได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของมหาวิทยาลัย และข้อมูลหรือถ้อยคำเป็นปัจจัยสำคัญจนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด อาจได้รับการยกเว้นเป็นพยาน การลดโทษ หรือการให้ความคุ้มครองพยานตามประกาศนี้

ข้อ ๖ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ที่จะได้รับประโยชน์ตามประกาศนี้ จะต้องเป็นความเชื่อโดยสุจริตว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือเป็นไปตามที่ตนเองเชื่อว่าเป็นความจริง และไม่มี การกลับถ้อยคำนั้นในภายหลัง

การให้ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัยและไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่ได้รับข้อมูลมีหน้าที่รายงานให้อธิการบดีเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๒

การคุ้มครองพยาน

ข้อ ๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และอธิการบดี มีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุมีการให้ข้อมูล หรือถ้อยคำ

(๔) ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อเป็นทนายแก้ต่างคดีให้ถ้าผู้นั้นถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาล

ในกรณีที่พยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือ อธิการบดีจะพิจารณาย้ายผู้นั้นหรือพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครอง โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ได้

ข้อ ๙ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตามข้อ ๘ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ อาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๑๐ เมื่ออธิการบดีได้รับคำร้องตามข้อ ๙ แล้ว หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้างให้อธิการบดีดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้

ข้อ ๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าอธิการบดียังไม่ให้ความคุ้มครองตามหมวดนี้หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ อาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อ ก.อ.ร.ได้

ข้อ ๑๒ เมื่อ ก.อ.ร.ได้รับคำร้องตามข้อ ๑๑ แล้ว หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้ ก.อ.ร. ดำเนินการให้มีการย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครอง โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาก่อน หรือไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๓ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการส่งยุติเรื่องหรือการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายนี้แก่ผู้เป็นต้นเหตุเสร็จสิ้น

หมวด ๓

การกันเป็นพยาน และการลดโทษ

ข้อ ๑๔ ก่อนมีการแจ้งเรื่องกล่าวหาว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ถ้าผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๔ ไม่ใช่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยในเรื่องนั้น และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยในเรื่องนั้นได้ นอกจากจะได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากผู้นั้น อธิการบดีอาจกันผู้นั้นเป็นพยานได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ที่ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๑๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ หรือให้ถ้อยคำเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ ให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีแจ้งเรื่องการกันพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๑๔ ไว้เป็นพยาน หรือการสิ้นสุดการกันเป็นพยานตามข้อ ๑๕ ให้บุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของมหาวิทยาลัยและพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นทราบ

ข้อ ๑๗ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๕ ผู้ใดได้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำที่สำคัญจนเป็นเหตุให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดได้ และผู้นั้นต้องถูกลงโทษทางวินัย เพราะเหตุที่ได้ร่วมกระทำผิดวินัยนั้นด้วย ถ้าอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมิได้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยนั้น หรือได้ร่วมกระทำผิดวินัยไปเพราะตกอยู่ในอำนาจบังคับ หรือกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อธิการบดีอาจพิจารณาลดโทษให้ผู้นั้นต่ำกว่าโทษที่ควรได้รับจริงได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าการลดโทษที่อาจกระทำได้ตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๔

การให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๘ อธิการบดีอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๔ ได้ดังนี้

(๑) ให้ถือว่าการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำนั้นเป็นข้อควรพิจารณาอื่นตามข้อบังคับ ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนที่ผู้บังคับบัญชาต้องนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน

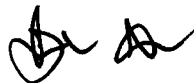
(๒) เครื่องหมายที่เห็นสมควรเพื่อเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ

(๓) รางวัล

(๔) คำชมเชยเป็นหนังสือ

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษตามข้อ ๑๘ แก่ผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๔ ตามระดับความมากน้อยของประโยชน์และผลดีที่ยังต่อมหาวิทยาลัย ที่ได้รับจากการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำนั้น

ประกาศ ณ วันที่ 27 ธ.ค. 2559

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล)

อธิการบดี